

important to preserve the values that emphasize the human dimension of communication.

References:

1. Kryvenko V. V. Komunikatsiia: poniattia, sutnist, zmist. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. 2024. Vyp. 84, chastyna 1. pp.71-77.
2. Marketynhovi komunikatsii: pidruchnyk / N. V. Popova ta in. Kharkiv: Fakt, 2020. 315 p.
3. Romanenko Ye. Komunikatsiia yak neobkhidna skladova rozvytku suchasnoho suspilstva. Demokratychne vriaduvannia. 2012. Vyp. 9. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr> (date of access: 24.04.2024).
4. Krasniak O., Amons S. Sotsialni komunikatsii: osoblyvosti ikh zaprovadzhennia v period viiny. Ekonomika ta suspilstvo. 2023. Vyp. 48. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-35> (date of access: 24.04.2024).

Півень Софія Іванівна

здобувач ступеня вищої освіти бакалавр 207 н.г. «Право» ННПП НАВС

Науковий керівник:

Бухтіярова Ірина Геннадіївна,

доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін ННПП, кандидат юридичних наук, доцент

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПІСЛЯ ЙОГО ЗАВЕРШЕННЯ

Повномасштабна агресія проти України поставила перед правоохоронною системою нові виклики, пов'язані з необхідністю перегляду правових механізмів, посиленням превентивної функції та адаптацією до дії особливого правового режиму [2, с. 131].

У період дії правового режиму воєнного стану правоохоронна діяльність набуває чітко вираженої адміністративно-правової спрямованості, оскільки зростає значення оперативного реагування на порушення публічного порядку, забезпечення комендантської години, контролю за пересуванням громадян, роботою об'єктів критичної інфраструктури. У таких умовах змінюються підходи до реалізації управлінських функцій правоохоронних органів: збільшується кількість адміністративних проваджень, посилюється превентивна складова діяльності, запроваджуються нові механізми регулювання правового статусу громадян і суб'єктів господарювання [1, с. 78; 3].

Нормативно-правова база, що регламентує адміністративну діяльність правоохоронних органів, зазнає суттєвих змін. Зокрема, вводяться тимчасові обмеження на права і свободи громадян, які мають відповідати критеріям необхідності, пропорційності та законності. Окремі адміністративно-правові

процедури трансформуються: посилюється адміністративний контроль, фіксація правопорушень відбувається в умовах спрощених процесуальних режимів, а розгляд справ — із урахуванням зміненої юрисдикції. Такі зміни потребують системного перегляду правозастосовної практики та підвищення кваліфікації персоналу в межах публічного адміністрування.

У сфері адміністративного впливу особливого значення набуває превентивна діяльність: патрулювання, контроль за дотриманням адміністративно встановлених правил, фіксація порушень та оперативне реагування на інциденти. У поєднанні з новими викликами — такими як масові переміщення населення, загрози публічній безпеці, інформаційна дезорієнтація — правоохоронна система виконує функцію стабілізуючого чинника, що діє в межах адміністративно-правової моделі врядування. Ефективність такої діяльності залежить від якості нормативної регламентації, міжвідомчої координації та чіткості процедур.

У контексті воєнного стану особливої ваги набуває міжвідомча взаємодія в межах єдиної системи забезпечення національної безпеки. Координація дій Національної поліції, підрозділів ДСНС, Нацгвардії та військових адміністрацій є необхідною умовою ефективного контролю за дотриманням адміністративних обмежень, евакуаційними заходами, реагуванням на публічні інциденти. Така взаємодія реалізується через спільні штаби, мобільні групи та спрощені регламентні процедури, що дозволяє адаптувати управлінські рішення до динаміки загроз без втрати правової визначеності.

Правоохоронна система в умовах дії воєнного стану постає як складовий елемент безпекового сектора, що виконує критично важливу функцію захисту публічного порядку, запобігання мародерству, паніці, інформаційним диверсіям і масовим правопорушенням. За оцінкою авторів О. Дручек, О. Волуйка та В. Вакарова, особливістю сучасного етапу є «розширення повноважень підрозділів Міністерства внутрішніх справ та залучення нових суб'єктів до виконання правоохоронних завдань» [1, с. 46]. Це супроводжується трансформацією звичних механізмів реагування, які здійснюються в умовах обмеження конституційних прав.

Забезпечення прав і свобод людини в умовах воєнного стану є критично важливим завданням адміністративної діяльності правоохоронних органів. Як зазначено у матеріалах міжкафедрального круглого столу, навіть за надзвичайних умов система має діяти в межах законності, що потребує належної підготовки кадрів і наявності ефективних механізмів контролю, зокрема інститутів омбудсмена та незалежного моніторингу [4, с. 24].

Післявоєнна відбудова вимагає стратегічного перегляду функціонального призначення правоохоронної системи. Перехід від воєнного стану до умов мирного життя повинен супроводжуватися розробкою спеціальних нормативних актів, що регулюють процедури демілітаризації, амністії, реінтеграції та взаємодії з міжнародними організаціями [2, с. 137].

Усі перелічені аспекти свідчать про необхідність цілісного підходу до реформування правоохоронного сектору, враховуючи як безпекові потреби, так і вимоги демократичного врядування. При цьому особливе значення має досвід

міжнародного права у сфері захисту цивільного населення під час збройних конфліктів, включаючи норми міжнародного гуманітарного та прав людини.

У підсумку, ефективність правоохоронної діяльності в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення залежить від здатності системи оперативно адаптуватися до кризових викликів, забезпечуючи стабільність, законність і довіру громадян.

Список використаних джерел:

1. Дручек О., Волуйко О. Правоохоронна діяльність в умовах правового режиму воєнного стану в Україні: особливості реалізації. Вісник Київського інституту Національної гвардії України. 2024. № 3. С. 77–84.
2. Фоменко А.Є. Правозастосування в умовах воєнного стану: виклики для національної правової системи. Актуальні проблеми правозастосування. 2025. № 1. С. 131–138.
3. Бухтіярова І.Г. Молокова А.Р. Особливості діяльності патрульної поліції в період воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. Випуск 6. С. 632-637. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.103>
4. Реалізація прав людини у діяльності правоохоронних органів в умовах воєнного стану: зб. матеріалів міжкафедрального круглого столу (Кривий Ріг, 22 берез. 2024 р.) / Донецький держ. ун-т внутр. справ. Кривий Ріг, 2024. 98 с. URL: <https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2024/10/zbirnyk-tez.pdf> (дата звернення: 10.05.2025).

Плакса Софія Іванівна

здобувач ступеня вищої освіти бакалавр 207 н.г. «Право» ННПП НАВС

Науковий керівник:

Бухтіярова Ірина Геннадіївна,

доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін ННПП, кандидат юридичних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ

24.02.2022 року-для більшої частини світу це лише черговий день, а для українців ця дата наповнена страху, болю та ненависті, цей ранок, коли майже всі українці прокинулися від вибухів у рідному місті назавжди закарбується в пам'яті кожного з нас, як день повномасштабного вторгнення росії на територію України та введенням воєнного стану по всій території України Указом Президента України [5].

Враховуючи військовий стан, запроваджується особливий режим, який обмежує конституційні права громадян і значно посилює важливість правоохоронних функцій держави, але згідно з Конституцією України кожна людина має невід'ємне право на життя, яке не може бути порушено [1]. У цьому контексті адміністративне право відіграє ключову роль у забезпеченні